A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2012. október 26.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Iránnal szemben az atomfegyverek elterjedésének megakadályozása érdekében hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Megsemmisítés iránti kereset — Indokolási kötelezettség”

A T-53/12. sz. ügyben,

a **CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd** (székhelye: Szingapúr [Szingapúr], képviselik: S. Drury solicitor, K. Adamantopoulos és J. Cornelis avocats)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: B. Driessen és V. Piessevaux, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendeletnek (HL L 281., 1. o.), a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 319., 11. o.), valamint az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendeletnek (HL L 88., 1. o.) a felperest érintő részében történő megsemmisítése iránti benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök (előadó), K. Jürimäe és M. van der Woude bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. július 11-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A felperes a CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd szingapúri társaság, amely többek között hajózási társaság képviselőjeként tevékenykedik.

* Az eljárás nyelve: angol.

2 A jelen ügy az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben nyomásgyakorlás céljából elfogadott korlátozó intézkedések keretébe illeszkedik, amely intézkedések arra irányulnak, hogy Irán hagyja abba az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységeket és az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését.

3 A felperes nevét a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelettel (HL L 319., 11. o.) felvették az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 281., 1. o.) VIII. mellékletében található listára.

4 E felvétel következménye a felperes pénzeszközeinek és gazdasági forrásainak befagyasztása volt, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének megfelelően.

5 Az 1245/2011 végrehajtási rendelet indokolása a felperest érintő részében a következő:

„Az IRISL [Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Iráni Iszlám Köztársaság Tengerhajózási Társasága] fedőcége, amely az IRISL tulajdonában van vagy ellenőrzése alatt áll.”

6 Az Európai Unió Tanácsa a felperest nevének a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében található listára történő felvételéről a 2011. december 5-i levélben tájékoztatta, amelyet a felperes elmondása szerint 2011. december 13-án kapott meg.

7 2011. december 15-i levelében a felperes azt kérte, hogy a Tanács küldje meg neki az összes releváns dokumentumot a vele kapcsolatban az 1245/2011 végrehajtási rendeletben figyelembe vett állításokkal kapcsolatban. A Tanács e levelet 2011. december 19-én vette át.

8 2011. december 19-i levelében a felperes azt kérte, hogy a Tanács vizsgálja felül a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében található listára történő felvételére vonatkozó határozatot.

9 2012. január 19-én a felperes faxot küldött a Tanácsnak, amelyben pontosításokat kért a 2011. december 15-i és 19-i leveleiben foglalt kérelmek elbírálására vonatkozó határidőkkel kapcsolatban. A Tanács ugyanazon a napon küldött e-mailben megerősítette a fax megérkezését.

10 2012. március 23-i levelében a Tanács válaszolt a felperes 2011. december 15-i és 19-i leveleire, közölve, hogy felülvizsgálatot követően elutasította a felperes arra irányuló kérelmét, hogy nevét töröljék a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében található listáról. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy bár a felperes ténylegesen nem állt az Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) tulajdonában, utóbbi fedőcégként használta a korlátozó intézkedésekkel érintett másik társaság, P. – amely viszont az IRISL nevében Közép-Keleten járt el – javára történő kifizetések végrehajtása érdekében. Másfelől a Tanács pontosította, hogy ilyen értelemben kívánja módosítani a 961/2010 rendelet VIII. mellékletének indokolását a felperes tekintetében.

11 Mivel a 961/2010 rendeletet hatályon kívül helyezte az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 88., 1. o.), a felperes nevét a Tanács felvette ez utóbbi rendelet IX. mellékletébe. Következésképpen a felperes pénzeszközei és gazdasági forrásai befagyasztásra kerültek az említett rendelet 23. cikkének (2) bekezdése alapján. A felperes tekintetében figyelembe vett indokolás azonos az 1245/2011 végrehajtási rendeletben ismertetett indokolással.

Az eljárás és a felek kérelmei

12 A Törvényszék Hivatalához 2012. február 12-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

13 A Törvényszék Hivatalához ugyanazon a napon benyújtott külön iratban a felperes gyorsított eljárás iránti kérelmet terjesztett elő a Törvényszék eljárási szabályzatának 76a. cikke alapján. 2012. március 8-i határozatával a Törvényszék (negyedik tanács) helyt adott e kérelemnek.

14 A Tanács ellenkérelmét 2012. március 26-án nyújtották be.

15 2012. április 26-án a Törvényszék felhívta a feleket, hogy szolgáljanak pontosításokkal a felperes, az IRISL és a P. közötti kapcsolatokat illetően. A felek e kérésnek a Törvényszék által előírt határidőn belül eleget tettek.

16 2012. május 16-án a Tanács további észrevételeket terjesztett elő a Törvényszékhez, amelyekben azt állította, hogy a felperes olyan kifizetéseket kapott, illetve hajtott végre, amelyek az IRISL-hez kötődő társaságokkal, vagyis az I.-vel, a K.-val, az O.-val és a C.-vel voltak kapcsolatosak, és az IRISL-re vonatkozó korlátozó intézkedések hatásainak kijátszására irányultak.

17 A felperes ezen állításokra vonatkozóan észrevételeket tett a 2012. június 6-i levelében.

18 A felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett szóbeli kérdésekre adott válaszait a 2012. július 11-i tárgyaláson hallgatták meg.

19 Keresetlevelében a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– azonnali hatállyal semmisítse meg az 1245/2011 végrehajtási rendeletet és a 961/2010 rendeletet a felperesnek a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében található listára történő felvételével kapcsolatban;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

20 A tárgyaláson a felperes módosította kérelmeit, és a 267/2012 rendelet megsemmisítését is kérte annyiban, amennyiben az e rendelet IX. mellékletében található listára történő felvételéről volt szó.

21 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

22 A felperes három jogalapra hivatkozik: az első az IRISL-lel való állítólagos kapcsolait érintő nyilvánvaló értékelési hibán alapul, a második az indokolási kötelezettség megsértésén, a harmadik pedig a védelemhez való joga és a hatékony bírói jogvédelemhez való joga megsértésén alapul. Kéri továbbá, hogy a megtámadott jogi aktusok esetleges megsemmisítése azonnali hatállyal történjen.

23 A Törvényszék úgy véli, hogy előzetesen meg kell vizsgálni a kereseti kérelmek felperes által történő módosításának elfogadhatóságát.

A kereseti kérelmek felperes által történő módosításának elfogadhatóságról

24 Amint kitűnik a fenti 11. pontból, a keresetlevél benyújtását követően az 1245/2011 végrehajtási rendelettel módosított 961/2010 rendeletet hatályon kívül helyezte a 267/2012 rendelet, és annak helyébe lépett. A tárgyaláson a felperes úgy módosította az eredeti kereseti kérelmeit, hogy a kereset ezen összes jogi aktus (a továbbiakban együttesen: megtámadott aktusok) megsemmisítésére vonatkozzon. A Tanács kijelentette, hogy ellenzi az ilyen módosítást.

25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ha egy magánszemélyt közvetlenül és személyében érintő rendelet helyébe az eljárás során azonos tárgyú jogi aktus lép, azt olyan új ténynek kell tekinteni, amely lehetővé teszi a felperes számára kereseti kérelmeinek és jogalapjainak megfelelő módosítását. Ellentétes lenne ugyanis a gondos igazságszolgáltatás és a pergazdaságosság követelményével a felperes új kereset benyújtására való kötelezése. Ezenkívül igazságtalan lenne, ha az érintett intézmény, valamely jogi aktus ellen az uniós bíróság elé terjesztett keresetlevélben található bírálatokkal való szembenézés jegyében, a megtámadott jogi aktust megfelelően módosíthatná, vagy helyébe egy másikat léptethetne, és az eljárás során hivatkozhatna erre a módosításra vagy jogszabályváltásra annak érdekében, hogy a másik felet megfossza eredeti kérelmeinek és jogalapjainak a későbbi aktusra való kiterjesztésének vagy az ezen aktus elleni további kérelmek vagy jogalapok előterjesztésének lehetőségétől (lásd analógia útján a Törvényszék T-256/07. sz., People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ügyben 2008. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2008., II-3019. o.] 46. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

26 Ami azon határidőt illeti, amelyen belül a kereseti kérelmek ilyen módosítása megtehető, a Törvényszék úgy véli, hogy az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében előírt két hónapos határidő főszabály szerint ugyanúgy alkalmazandó akkor is, ha a valamely jogi aktus megsemmisítése iránti keresetet keresetlevéllel nyújtják be, mintha azt folyamatban lévő eljárás során, a szóban forgó jogi aktus által hatályon kívül helyezett és felváltott korábbi jogi aktus megsemmisítése iránti kérelmek megfelelő módosítása iránti kérelem útján nyújtják be.

27 Ezt a megállapítást igazolja ugyanis azon körülmény, hogy a keresetindítási határidőkre vonatkozó szabályok feltétlen alkalmazást igénylő szabályok, és azokat a bíróságnak a jogbiztonság, valamint a jogalanyok törvény előtti egyenlőségének biztosításával kell alkalmaznia (a Bíróság C-229/05. P. sz., PKK és KNK kontra Tanács ügyben 2007. január 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-439. o.] 101. pontja), hogy a bírósági eljárásban ne érvényesülhessen hátrányos megkülönböztetés, sem önkényes bánásmód (a Bíróság 152/85. sz., Misset kontra Tanács ügyben 1987. január 15-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 223. o.] 11. pontja).

28 Az ezen elv alóli kivételként azonban a Törvényszék úgy véli, hogy az említett határidő nem alkalmazandó folyamatban lévő eljárás során, amikor egyrészt a szóban forgó jogi aktusnak, valamint az az által hatályon kívül helyezett és felváltott jogi aktusnak az érintett vonatkozásában ugyanaz a tárgya, azok lényegében ugyanazokon az indokokon alapulnak, és a tartalmuk lényegében azonos, így csak az időbeli hatályuk különböző, másrészt pedig a kérelmek megfelelő módosítása iránti kérelmet magának az ezen korábbi jogi aktust hatályon kívül helyező és felváltó szóban forgó jogi aktusnak az elfogadásán kívül nem alapozzák semmilyen egyéb jogalapra, új tényre vagy bizonyítékra.

29 Ilyen esetben ugyanis, tekintettel arra, hogy a jogvitának az eredeti kereset által meghatározott tárgya és kerete az időbeli hatály kivételével nem módosult, a jogbiztonságot egyáltalán nem sérti azon körülmény, hogy a kereseti kérelmek megfelelő módosítása iránti kérelmet a szóban forgó két hónapos határidő lejártát követően nyújtották be.

30 Ebből következik, hogy a fenti 28. pontban bemutatott körülmények között elfogadható, hogy valamely felperes megfelelően módosítsa a kereseti kérelmeit és jogalapjait, még abban az esetben is, ha a módosításra az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében előírt két hónapos határidő letelte után került sor.

31 A jelen esetben, mivel a fenti 28. pontban említett valamennyi körülmény teljesül, azt kell megállapítani, hogy elfogadható, hogy a felperes a 267/2012 rendelet megsemmisítését kérje, amennyiben az e rendelet IX. mellékletében található listára történő felvételéről van szó.

Az ügy érdeméről

32 A Törvényszék úgy véli, hogy először az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalapot kell megvizsgálni.

33 E tekintetben a felperes azt állítja, hogy az őt érintő korlátozó intézkedések elfogadását a Tanács nem indokolta meg jogilag megkövetelt módon. Azon állítások ugyanis, amelyek szerint ő az IRISL tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll, csak az alkalmazandó jogi szabályra történő egyszerű emlékeztetőt jelentenek, következésképpen nem minősülnek olyan különös és konkrét okoknak, amelyek miatt a Tanács úgy gondolta, hogy korlátozó intézkedéseknek kell rá vonatkozniuk. Konkrétan, a Tanács nem pontosította az állítólag az IRISL által felette gyakorolt tulajdonlás vagy ellenőrzés jellegét, illetve nem szolgált további információkkal azon okokat illetően, amelyek miatt az IRISL „fedőcége” lenne.

34 A Tanács úgy válaszol, hogy az adott indokolás elegendő, többek között mivel pontosította a felperes és az IRISL közötti kapcsolatok jellegét, vagyis azt a tényt, hogy fedőcégként használták a P.-nek történő kifizetések teljesítése érdekében.

35 Emlékeztetni kell arra, hogy a sérelmet okozó jogi aktus indokolási kötelezettségének – amint azt az EUMSZ 296. cikk második bekezdése és konkrétabban a jelen esetben a 961/2010 rendelet 36. cikkének (3) bekezdése és a 267/2012 rendelet 46. cikkének (3) bekezdése előírja – célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg az érvényességének vitatását az uniós bíróság előtt lehetővé tévő valamilyen hibát, másrészt annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa ezen aktus jogszerűségét. Az így megfogalmazott indokolási kötelezettség az uniós jog lényeges alapelvének minősül, amelytől csak kényszerítő megfontolások miatt lehet eltérni. Az indokolást tehát főszabály szerint ugyanakkor kell közölni az érdekelttel, mint a számára sérelmet okozó aktust, mivel az indokolás hiányát nem teheti szabályossá azon tény, hogy az érdekelt az uniós bíróság előtti eljárás során megismeri a jogi aktus indokait. (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-390/08. sz., Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2009. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-3967. o.] 80. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

36 Ebből következően, hacsak bizonyos indokok közlése nem ellentétes az Unió és a tagállamai biztonságával vagy a nemzetközi kapcsolataik fenntartásával összefüggő magasabb rendű megfontolásokkal, a Tanács köteles a korlátozó intézkedések által érintett jogalany tudomására hozni azokat a különös és konkrét indokokat, amelyek miatt úgy véli, hogy a korlátozó intézkedéseket meg kell hozni. Így meg kell említenie azon ténybeli és jogi tényezőket, amelyektől az érintett intézkedések jogi igazolhatósága függ, valamint azon megállapításokat, amelyek azok meghozatalára indították (lásd ebben az értelemben fenti 35. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 81. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

37 Másfelől az indokolásnak a szóban forgó jogi aktus jellegéhez és elfogadásának körülményeihez kell igazodnia. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményére, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy az indokolás megfelelőségét nemcsak a szövegére, hanem a körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére figyelemmel is meg kell vizsgálni. Különösen, valamely sérelmet okozó aktus indokolása akkor megfelelő, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben hozzák meg,

amely lehetővé teszi számára a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését (lásd a fenti 35. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 82. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

38 A jelen esetben, ami a megtámadott jogi aktusok indokolását illeti, meg kell jegyezni – amint azt a felperes állítja –, hogy azon megjegyzés, amely szerint az IRISL „tulajdonában vagy ellenőrzése alatt" áll, csak a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének d) pontja és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdése e) pontja szövegének megismétlése, a felperes konkrét esetére, különösen a kifejtett ellenőrzés vagy tulajdonban állás jellegére vonatkozó bármilyen pontosítása nélkül.

39 Másrészt azon megjegyzésnek, amely szerint a felperes az IRISL „fedőcége", nincs önálló tartalma azon megjegyzéshez képest, hogy annak tulajdonában van, vagy annak ellenőrzése alatt áll. Ugyanis, jóllehet a „fedőcég" fogalmának nincs pontos jogi jelentése, lényegében egy közbeékelt jogalany jelölésére használják, amelyet bizonyos magatartások elkövetője személyazonosságának álcázása érdekében hoztak létre. Márpedig ahhoz, hogy ilyen értelemben „fedőcégként" szolgálhasson, a közbeékelt jogalanynak szükségszerűen közvetlenül vagy közvetve azon jogalany tulajdonában vagy ellenőrzése alatt kell állnia, amelynek a magatartásait álcázni kell. Következésképpen a „fedőcég" minősítés nem szolgál további pontosításokkal azon konkrét okokat illetően, amelyek a Tanácsot arra vezették, hogy korlátozó intézkedéseket fogadjon el a felperessel szemben.

40 Ezzel összefüggésben a Tanács tévesen állítja azt, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása lehetővé teszi a felperes számára, hogy megértse, hogy vagy azért vonatkoznak rá a korlátozó intézkedések, mert az IRISL arra használta, hogy kifizetéseket hajtson végre P. számára, amint azt a Tanács megállapította a 2012. március 23-i levelében, vagy azért, mert az I.-vel, K.-val, O.-val és C.-vel kapcsolatos kifizetéseket valósított meg, amint arra a Tanács a 2012. május 16-i észrevételeiben hivatkozik.

41 Azon kívül ugyanis, hogy e két igazolás *a priori* ellentmondásos, amennyiben nem ugyanazokon a ténybeli körülményeken alapul, egyrészt meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusok nem említik P.-t, I.-t, K.-t, O.-t vagy C.-t, sem azt a tényt, hogy a felperes az IRISL-t arra használta volna, hogy kifizetéseket kapjon vagy hajtson végre.

42 Másrészt a Tanács által a 2012. március 23-i levélben és a 2012. május 16-i észrevételekben hivatkozott körülmények – feltéve, hogy bizonyítottak – nem annak bizonyítására irányulnak, hogy a felperes mint „fedőcég" az IRISL tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll, hanem inkább arra, hogy segítette az IRISL-t vagy a hozzá közel álló jogalanyokat abban, hogy kivonják magukat az őket érintő korlátozó intézkedések hatálya alól.

43 Következésképpen a Tanács állításával ellentétben a megtámadott jogi aktusok indokolása nem teszi lehetővé annak megértését, hogy a Tanács a 2012. március 23-i levelében vagy a 2012. május 16-i észrevételeiben ismertetett körülményekre támaszkodott.

44 A fentiek összességére tekintettel azt kell megállapítani, hogy a Tanács nem indokolta meg jogilag megkövetelt módon a megtámadott jogi aktusokat.

45 Következésképpen el kell fogadni a második jogalapot, és meg kell semmisíteni egyrészt az 1245/2011 végrehajtási rendeletet és a 961/2010 rendeletet a felperesnek a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében található listára való felvételére vonatkozó részében, másrészt pedig a 267/2012 rendeletet a felperesnek ez utóbbi rendelet IX. mellékletében található listára történő felvételére vonatkozó részében, anélkül hogy szükség lenne az első és a harmadik jogalap vizsgálatára.

46 A felperes azt is kéri, hogy a megtámadott jogi aktusok azonnali hatállyal kerüljenek megsemmisítésre.

47 E tekintetben egyrészt meg kell jegyezni, hogy az 1245/2011 végrehajtási rendelettel módosított 961/2010 rendeletet hatályon kívül helyezte a 267/2012 rendelet. Következésképpen ezek a jogi aktusok már nem fejtenek ki joghatásokat, ezért a felperesnek már nem fűződik érdeke ahhoz, hogy azonnali hatályú megsemmisítésüket kérje. Ilyen körülmények között már nem szükséges kérelméről határozni, amennyiben az az 1245/2011 végrehajtási rendelettel módosított 961/2010 rendeletre vonatkozik.

48 Másrészt, ami a 267/2012 rendeletet illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 60. cikkének második bekezdése értelmében az EUMSZ 280. cikktől eltérve a Törvényszék valamely rendeletet semmissé nyilvánító határozata csak a hivatkozott alapokmány 56. cikkének első bekezdésében említett fellebbezési határidő lejártának napjától vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be – a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba (lásd analógia útján a Törvényszék T-316/11. sz., Kadio Morokro kontra Tanács ügyben 2011. szeptember 16-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 38. pontját).

49 Márpedig a 267/2012 rendeletnek, beleértve annak IX. mellékletét, ugyanaz a jellege, mint egy rendeletnek, mivel 51. cikkének második bekezdése szerint teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban, ami megfelel valamely rendelet EUMSZ 288. cikkben előírt hatályának (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-548/09. P. sz., Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2011. november 16-án hozott ítéletének [EBHT 2011., I-11433. o.] 45. pontját).

50 Ilyen körülmények között a felperes kérelmét, amennyiben a 267/2012 rendelet megsemmisítésének hatályára vonatkozik, el kell utasítani.

A költségekről

51 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 87. cikkének 6. §-a értelmében, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Törvényszék szabad mérlegelése szerint határoz. A jelen esetben a Tanácsot, mivel lényegében pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendeletet, valamint a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet a CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd-nek a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében található listára történő felvételére vonatkozó részében.

2) A Törvényszék megsemmisíti az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendeletet a CF Sharp Shipping Agencies-nek a IX. mellékletében található listára történő felvételére vonatkozó részében.

3) Már nem szükséges határozni a CF Sharp Shipping Agencies arra irányuló kérelméről, hogy a 961/2010 rendelet és az 1245/2011 végrehajtási rendelet azonnali hatállyal kerüljön megsemmisítésre.

4) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

5) A Törvényszék az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. október 26-i nyilvános ülésen.

Aláírások